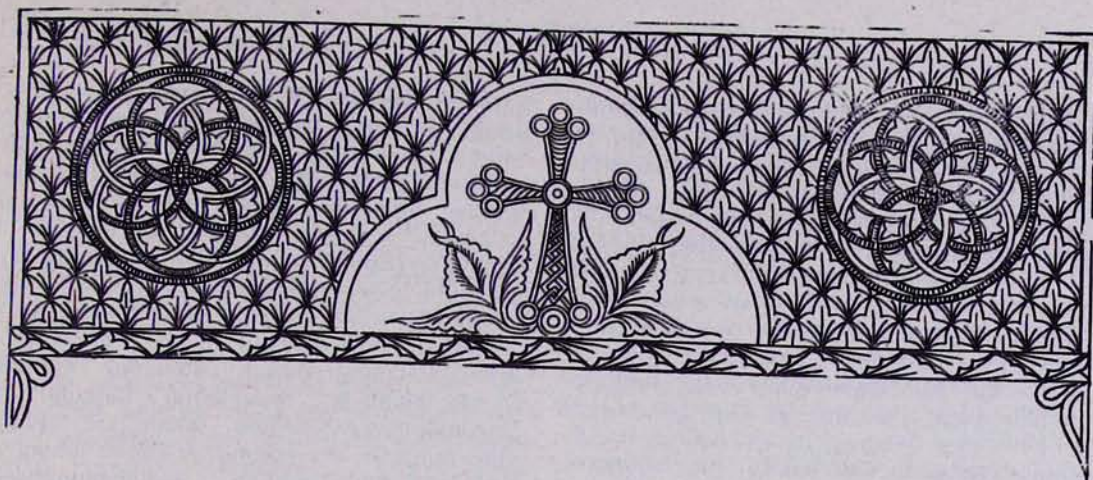

ԱՂՈԹՔ Ս. ԵՂԻԾԵ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ
ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ (ՎԱՐԴԱՎԱՌԻ)
ՏՈՆԻՆ ԱՌԹԻՎ*

(Ուղղված առ Որդին Աստված)

Օրհնյալ ես, Տեր Աստված ամենակալ,
Որդի և Բանդ Աստված, Հորը էակիցն ու ա-
րարչակիցը, գոյակիցն ու բնութեանակիցը ու
Հոգիիդ, և անբաժան՝ էական բնութենեդ:

* Հայց. եկեղեցվո ժառնգ գիրքը բացի աստվածա-
շնչական ընթերցվածներն կպարունակեն մաս շատ մը
երկարաշունչ «Մեծ աղոթքներ»: Այս հոյակապ ա-
ղոթքները առհասարակ գրված են մեծ տոներու
աղթիվ ընդհանրական եկեղեցիի և Հայց. եկեղեցվո
հոգեշունչ հայրապետներու և վարդապետներու կող-
մե: Ասոնք մեր սովորական հասկացողությամբ ա-
ղոթքներ չեն, այլ աստվածաբանական տարողու-
թյամբ և ս. գրական հարստությամբ աղոթածն ըն-
դարձակ ճառեր են առհասարակ. անոնց երկայնա-
միտ և տրամադիր ընթերցումը կամ ունկնդրությունը
թե՛ հոգին կմխիթարե և թե՛ միտքը կսնուցանե: Այս
հոյակապ աղոթքներու բարիքին հաղորդ դարձնելու
համար մաս աշխարհիկ հավատացյալները տակալ
առ տակալ պիտի հրատարակենք զանոնք պաշտո-
նաթերթիս մեջ, աշխարհաբար լեզվով:

Սույն աղոթքը և հառաջիկային հրատարակվելիք-
ներեն շատերը թարգմանված են ս. Աթոռույս երա-
նաշնորհի տ. Մեսրոպ պատրիարքի կողմե, որ, հա-
մաձայն իր պահպանողական ոգիին, ոչ միայն հա-
վատարմորեն պահպանած է անոնց բնագրային հա-

Անայլայելի, անփոփոխելի, անսահմա-
նելի, անպարագրելի, անհատանելի, ան-
ըմբռնելի, անսկիզբն, անժամանակ, անմահ,
անիմանալի, անճառելի, անպատմելի, ան-
բավելի, անթարգմանելի ծնունդ և ծոցածին
Որդի, Հոր սահմանավորումը ու Բանը, և
փառակիցը ու Հոգվույդ: Իմաստություն և
գորություն, ճառագայթ և կերպարանք, է-
ությամբ զուգահավասար ու գործակից Հորը
և ս. Հոգվույդ. երեք կատարյալ անձերեն
մին և ս. Երրորդությունդ մեկ բնությունը
կաննչցվիս: Հրեղեններեն ու հողեղեններեն
յենդանիներու և մեռյալներու Աստվածն և
Տերը ճանչցվեցար, աստվածներու Աստվա-
ծը, տերերու Տերը, որ դու միայն ես անմահ
ու անմատույց լույսին մեջ կբնակիս:

րազատությունը այլ մաս պահած է աշխարհիկ լեզ-
վի կրոնական բույրը, որ հաճախ կորսվելու վտան-
գին կենթարկվի ուրիշ թարգմանություններու պա-
րագային: Եթե Տեր կամեսցի, մտադրություն կա հա-
ռաջիկային այս բոլոր «Մեծ աղոթքները» և ճառե-
րը, հրատարակել առանձին գրքույկով և ավելի մե-
ծատառ, ի դյուրություն եկեղեցվո պաշտոնյաներու և
ի հոգևոր վայելումն հայ հավատացյալներու:

ԽՄԲ,

կային բնությունը փրկել մահվան գործույթ-
նեն, ուստի մարդանալուդ և մեռնելուդ կա-
րոտացանք:

Եվ դարձյալ՝ որովհետև հույժ ուղորմած ես
և մարդասեր, երկայնամիտ և քաղցր՝ բնավ
ապականության մեջ չթողուցիր մեր բնու-
թյունը. մեր մեղքերուն և անօրելության հա-
մեմատ հատուցում չըրիր մեզի. այլ խոնար-
հեցնելով երկինքը՝ Հորը առաքմամբ և ս.
Հոգիիդ հաճությամբ ամենօրհնյալ Մարիամ
կույսի անարատ արգանդը իջար: Ու ան-
խառնելի աստվածությունդ նոր խառնումով
մեր բնության հետ միացուցիր, և անշոշա-
փելի էությունդ մարմինի մեջ թանձրացնե-
լով՝ Աստուծո Որդիդ եղար կույսի որդի: Եվ
դու որ անծամանակ ես՝ անըմբռնելի տնօ-
րենությամբ ինն ամիս բովանդակվեցար ս.
կույսի արգանդին մեջ: Այնուհետև ծնար
անճառապես ամենօրհնյալ Աստվածածի-
նեն. ծնո՛ւնդ սուրբ և գեղծ որևէ ախտե, որ
քու աստվածությանդ միայն գիտելի է և
մարդոց անհասանելի: Ու տղայական կեր-
պարանքով ամենասուրբ կույսին գիրկը
բազմեցար ու անոր կուսական կաթովը սը-
նար: Ծնար մանուկի նման և մինչև արբուն-
քի հասնիդ մարդոց հետ շրջեցար՝ անոնց-
մե մեկուն նման: Երեսուն տարեկանիդ Հոր-
դանան եկար, ո՛վ դու Գառն Աստուծո, որ
աշխարհի մեղքը կրառնաս, կատարյալ հա-
սակով, ադամային մարմինով, որպեսզի
վաս ու մաքրես Ադամի փտած ու նեխած
վերքերը: Մկրտվեցար Հորդանանի մեջ ամ-
լորդի Հովհաննեսեն և քու գոյակից Հորմեղ
վկայվեցար որդի սիրելի՝ և Աստված կա-
տարյալ: Եվ ս. Հոգին, որ անմեկնելի է քե-
նե, աղավանկերպ իջնելով վրադ, հոն ներ-
կա եղողներուն հայտնեց գթեզ կատարյալ
Աստված՝ եկած կորսված մարդկային ազգը
փնտրելու: Վասնզի անոնց՝ որ վերստին
կծնին կենդանի ջուրեն, ուր որ քու աստ-
վածախառն մարմինդ թաղվեցավ մկրտու-
թյամբ, միևնույն կատարյալ շնորհաց Հոգին
կղրկես աներևույթ տեսլամբ՝ որպեսզի
վերստին ծնելով՝ ըլլանք Աստուծո որդիներ
և ծառանգակիցներ և մարմնակիցները քու
աստվածությանդ: Այնուհետև սկսար գործ-
քով ու խոսքով ավանդել մեր փրկության և
վետարանը ու սորվեցուցիր մեզ ընդդիմա-
նալ չար դևին հնարքներուն, որ մաքառե-
ցավ քեզ հետ՝ մկրտութենեն վերջը, որ-
պեսզի ինք որ Ադամին հետ կովեցավ հա-
ռաջագույն՝ պարտվի Աստուծոմեղ ու անոնց-
մե՝ որոնց վրա քու սուրբ անունդ է կոչված.
վասնզի դուն որ անձիդ փորձով կրեցիր այս
ամենը՝ կարող ես օգնական ըլլալ մեզի,
փորձության ենթակաաներուս:

Եւ արդկային կերպարանքով շրջեցար երկ-
րի վրա և ճշմարիտ մարմնագեղությամբ
մարդկային կիրքերը ամբողջովին վրադ
կրեցիր՝ բացի մեղքե, ու հայտնեցիր քու
աստվածահրաշ գործությունդ ցավագարնե-
րուն ու ակտածետներուն և իշխանական
վարդապետությունովդ շատերը քեզի աշա-
կերտեցիր:

Ապա եկար հայտնելու քու աստվածային
կերպարանքդ, և ինչ որ գոնե ընդ աղոտ
տեսնել կցանկային հրեշտակները՝ այսօր
մարմինիդ վրա երևցուցիր աշակերտներուդ
Թաքոր լերան բարձունքը: Հետդ առիր ա-
շակերտներեդ Պետրոսը՝ եկեղեցվո վեմը,
որոն արքայության փականքները խոստա-
ցար, և երկու եղբայրները՝ Հակոբոսը և քու
սիրելին Հովհաննեսը, որոնք մահվան բա-
ժակը քեզ հետ ըմպելով խոստացան. մեկու-
սացուցիր զանոնք մարդոց բազմութենեն՝
հետդ տանելով Թաքոր լեռը, որպեսզի ա-
նոնք, որոնց արքայությանդ տեսությունը
խոստացար, քու մարմինիդ վրա տեսնեն
Ադամի առաջին փառքին պայծառությունը,
գոր մերկացուցած էր անկե բանաբկուն, ու
իրենց միտքերեն փարատին քու մահվանդ
մասին իրենց ունեցած կասկածն ու երկյու-
ղը:

Կվկայեին հոն Մովսես ու Եղիա մարգա-
րենները քեզ հետ երևնալով քու փառքիդ մեջ
ու կխոսեին Երուսաղեմի մեջ կրելիք չար-
չարանքներուդ մասին, որովհետև դուն կեն-
դանիներու և մեռյալներու տերն ըլլալով
հանդերձ ամիթ չհամարեցար քեզ խաչի
կամավոր մահը:

Կարծյալ այուները զարհուրեցան փայլակ-
նացալս ճառագայթներեդ և խոր թմրու-
թյուն մը տիրեց իրենց վրա ու գետին տա-
պալեցան, վասնզի չտեսան քեզ այնպես՝
ինչպես էիր առաջ, այլ մինչև աղոթքի կե-
ցած էիր՝ ահագնակերպ ու ճառագայթաձև
նշույլներ այնպես պատեցին քու անձդ որ
խափանեցին արևին ճառագայթները. ու ա-
շակերտներդ, որոնց անծանոթ էին գլխա-
վոր մարգարեները, տեսան զանոնք՝ որ
կսպասավորեին քու փառքիդ ու կխոսեին
քեզ հետ: Եվ մինչդեռ մտախոհ ու տարա-
կույսով կեցած էին անշոշուրջ՝ աստվածային
թերաբաց փառքիդ առջև՝ հանկարծ լուսա-
վոր ամպը գալով՝ կհովանավորեք զանոնք.
ու կլսվեր Հայրական ձայնը որ ինչպես ի
Հորդանան՝ հոս ալ կվկայեր քու մասիդ.
Դա է որդի իմ սիրելի: Ապա աշակերտները
դողալով Հայրական ձայնեն՝ սաստիկ եր-
կյուղ մը կրեցին, այն աստիճան՝ որ չէին
զգար իրենց կենդանի ըլլալը և եթե ամենա-
կարող գործությունդ չպահեր զանոնք, որ-
պեսզի մոռացության չտրվի աստվածահրաշ

այս տեսիլքը, ավելի մեռյալ կլինեին քան կենդանի:

Միևնույն մարգարեները քեզ հետ հաշտվելով՝ Երրորդությանը երեք անձերու խորհուրդը կհայտնեիր, Պետրոս՝ իր զարհուրանքին մեջ՝ տաղավարաշինության մասին կխոսեր: Նմանապես երրյակ թիվը աշակերտներու, որոնք քեզի հետ էին սուրբ կերտներու, որոնք քեզի հետ էին սուրբ հայտնաբերեր, որպեսզի այս երեք կերպավորյալ գաղափարներով հաստատվի ս. Երրորդությանը անբաժանելի անձնավորությունը:

Արդ՝ օրհնյալ է քու փառքը, Տեր Աստված մեր, այդ սրբավայրիդ մեջ, դու որ օրենքներն ու մարգարեությունները ամբողջացնելու համար եկար, ու ելար այդ լեռան բարձունքը, ո՛վ ավետարանիչ Սիոնի: Վասնզի քուկը եմ երկինքն ու բարձունքները. աշխարհը իր ամբողջությամբ դուն արարչագործեցիր, ծովն ու ցամաքը դուն ստեղծեցիր. Թաքոր և Հերմոն քու անունով պիտի ցնծան:

Այսօր իսկապես կցնծա Թաքոր՝ տեսնելով իր վրա Երրորդությանը միության հրաշքը: Այսօր Սիոնյան ավելի կպանծա Թաքոր լեռը. վասնզի հոն ամպ, մեզ, խավար, մառախուղ, ծուխ ու հուր կպատենին ու անարժաններու ոտքերը կարգիլվեին ելլել այնտեղ: Իսկ սա զքեզ՝ մարմնացյալ Բանդ՝ ճանաչաթարձակ կերպով կհայտնե աշակերտներուդ և Հոր Աստուծո ավետավոր ձայնը բոլոր որդիացյալներուն կհնչեցնե լուսավոր ամպին մեջեն, որ հառաջիկային արդարներուն համար է պատրաստված: Պատրաստված է ան այնպես իբրև ճանապարհ և վերելք այն ամեն մեղավորներուն՝ որոնք քու լուսավոր հրամաններուդ կհետևեին: Վասնզի անոնք որ այսօր ջերմեռանդ սիրով ու հավատով սուրբ լեռանդ կմոտենան, դյուրավ երկրավոր ցածությունեն երկնային բարձունքները կուղևորին:

Եվ արդ, բարերար և քաղցր Տեր, անխակալ և բազումողորմ, հաշտ և բաց աչքով նայե՛ պատրաստ բնակությունեդ այս ժողովուրդիդ, որոնք քու ոտքերուդ հետքերուն հետևեցան՝ հանդիպելու համար քեզ սուրբ լեռանդ վրա և երկրպագելու համար քեզ այնտեղ, ուր կեցան քու ոտքերդ: Թողություն տուր կամա և ակամա, գիտությամբ ու անգիտությամբ գործած ասոց մեղքերուն: Ծնորհե՛ ասոց սուրբ սիրտ և անզբաղ խորհուրդ և զգաստ միտք: Հանե՛ քարեղեն սիրտը և տուր ասոց մարմնեղեն սիրտ. տո՛ւր նաև քու սուրբ հոգիդ՝ հեռացնելով ամեն չարիքներեն ու մոտեցնելով քարի գործերու, որպեսզի կարենան երթալ գորու-

թենե ի գործություն և ժամանել աստվածային այս տոներեն դեպի (երկնային) անվախճան տոնախմբությունը:

Ցողե՛, Տեր, Սիոնի վրա Հերմոնի ցողը՝ տալով ասոց հանցանաց թողություն:

Մենք թեև օրե օր շառցուցինք մեր մեղքերը, բայց դու մեր մեղքերուն համեմատ մի դատեր և մեր անօրենության համեմատ մի՛ հատուցաներ մեզ:

Մենք կալ ենք և դու մեր արարիչը, ու ամենքս քու ձեռագործներդ:

Մեղանչեցինք, անօրինեցանք, հանցանք գործեցինք ու խոտորեցուցինք մեր ոտքերը քու շալիղներեդ. խատացուցինք մեր սիրտերը՝ քեզմե չվախնալու աստիճան: Դարձի՛ր, Տեր, քու մեծագույն փառքիդ համար. գուցե մենք չկարենանք ժառանգել քու սուրբ լեռը: Չունինք մեկը մեզ ապավեն, բացի քեզմե, որ արդար ես և անարատ և քալիչը մեր մեղքերուն: Մի՛ խալառ բարկանար և մի՛ ձեռքե ձգեր այս քու բանավոր հոտդ, որ քու սուրբ արյունիդ գինն է և զոր սեփական ժողովուրդ ըրիր քեզ:

Մենք մեր գործերով բարկացուցինք քու սուրբ անունդ, այդ պատճառավ արագապես մեր վրա հասան տեսակ տեսակ հարվածներ՝ սով, սուր, գերություն, մեղություն, դիվական հարվածներ, հիվանդություններ ու պես պես ցավեր և տաժանելի անխորի, վիշտ երկինքեն, վիշտ երկրեն, մահ տարածամ, խոտվահույզ ամպ և օդ, որոնք կամ կփակվին բարկությամբ և կամ կբացվին սաստկությամբ, և պես պես պատահարներ մարդոց, անասուններու և մեր արտերուն վրա, և մենք ոտքի կոխան եղանք անոց՝ որոնք չեն կարդար քու սուրբ անունդ:

Սակայն, ո՛վ դու անոխակալ և մարդասեր Տեր, թեպետ մենք մեղանչեցինք, բայց քեզի ինկանք ավագանի արգանդեն և չունինք ուրիշ Աստված բացի քենե:

Դու ես մեր հայրը, տեսուչը և հովիվը. մեզի դարձի՛ր, ով մեր Աստվածն ու Փրկիչը, և հեռացո՛ւր մենե քու բարկությունդ: Չլլա որ մեր գործերուն համեմատ հատուցում ընես մեզի, վասնզի մենք շարունակ ապականեցինք մեր ճամփաները մեր չար գործերով: Եվ՝ որովհետև դու միայն իշխանություն ունիս թողով մեղքերը, հեռացնել մեզմե անխորի ու հիվանդությունները, հարվածներն ու մեղքի հետևանք եղող ցավերը, այդ պատճառավ քեզի կոխմենք միշտ: Մեղանչեցինք երկինքի և քու առջև. Աստված, քավե՛ մեզ մեղավորներս: Բա՛ց մեզի քու ողորմությանդ դուրը՝ օրվանս շնորհիվ, որպեսզի չհեռանանք ամթալից, այլ մաքավորին նման արդարացած իջնենք (տաճարեն): Պարգևե՛ նաև մեզի բարի

վարձք քու սուրբերուդ հետ, որոնք սկիզբեն հանդայացան քեզի՝ Փրկչիդ և մեր Աստուծույն, որպեսզի անոնց հետ միասին արժանանաք փառավորել ահալոր ու քաղցր անունդ՝ Հոր և ս. Հոգվուդ հետ, այժմ և միշտ և հավիտյանս. ամեն:

Խաղաղություն ամենեցուն:

Առավելապես գոհություն կմատուցանենք ու կերկրպագենք քեզի, Քրիստոս Աստված մեր. անշեջ ճառագայթ, որ աստվածությանդ լույսը կծագես քու կամքդ. կատարողներուն և անունդ փառավորողներու սիրտերուն մեջ: Որ անտեսելով նաև մեր անարժանությունը՝ արժանացուցիր հասնիլ այս մեծահրաշ օրվան պայծառության՝ տոնակից ըլլալու տոնաւներ ու աստվածաւներ անձերու. մանավանդ այն սուրբ հայրերուն, Թաքոր լեռան վրա պահապաններն և սպասավորներն են քու սրբավայրիդ, որպեսզի անոնց աղոթքով ու բարեխոսությամբ ողորմիս մեզի: Մենք հավատացյալներս ալ անոնց նմանելով կտոնենք, ոչ թե հին մովսիսական տվչության վկայության խորանին համաձայն, զոր հետելիլ շինեց և Մովսես կանգնեց ու ավանդեց իսրայելացիներուն տաղավարահարաց տոն կատարել, որպեսզի անցինք մնա հիշատակը խորանին, որ անոնց հետ կշրջէր անապատին մեջ և զոր քու ցույց տված օրինակեն առաւ Մովսես և տվաւ Հին Ուխտի եկեղեցիին իբրև (ստվերական) օրինակ:

Այլ մենք կկատարենք պայծառակերպությանդ տոնը, զոր ցույց տվիր ընտրյալներուդ սուրբ լեռան վրա, և կամավոր խաչելութենեդ, կենդանի մեռելութենեդ, փրկագործ ու կենդանարար հարությունեդ և ս. Հոգվուդ առաքյալներուն վրա իջնելեն հետո՝ ավելի ասրասփելի ու սխրալի երևցուցիր այսօրվան լուսափայլությունը, և, լույսի աղբյուր, ողորմության՝ կյանքի և փրկության դուռ բացիր զայն մեզի, հինը նորին և ըստվերը ճշմարտության փոխելով, և ս. Հոգիիդ միջոցաւ սուրբ առաքյալներուդ հայտնելով: Փոխանակ տաղավարական հին խորանին՝ քու եկեղեցիդ խորան շնորհեցիր՝ շինելով զայն առաքելական և մարգարեական վեմին վրա, որուն անկյունաքարը դու ինքդ եղար իբրև վեմ պատվական և անշարժելի: Եվ քալության սեղանին տեղ, ուր անասուններու արյունը կմատուցվեր, սրբարար սեղանը հաստատեցիր, որուն վրա Աստուծո անարատ գառնը կպատարագվիս ու աշխարհի մեղքերը կքառնաս: Եվ փոխանակ ստվերակերպ քահանայության՝ քու ճշմարիտ քահանայությունդ շնորհեցիր մեզի: Նոր ժողովուրդիդ վերակացու և առաջնորդ

ընտրեցիր երանելի Հակոբոսը՝ ըստ մարմնաեղբայրդ, որ այսօր ձեռնադրվեցաւ առաքյալներեն, անոնց՝ որոնք քու ամենատուրբ աջեդ ընդունած էին իրենց ձեռնադրությունը: Այսօր պատարագվեցար նոր դաստակերտի աստվածարչալ նորագյուտ սեղանին վրա, ուր առաքյալները հայտնապես կտեսնեին ս. Հոգիդ աղավանակերպ իջած սուրբ սեղանին ու հոն պատարագայիդ վրա՝ որ անբաժան է քեզմե: Այս ավետարներ օրը ցույց տվիր սկիզբը ուխտերուն և պատարագներուն. վասնզի նոր էր սեղանը, նոր՝ պատարագը և նոր՝ պատարագ մատուցանողը և դուն էիր որ պատարագվեցար նորագություն տվող այս օրվան մեջ:

Օրհնության աղը հաստատեցիր մեր մեջ, այսինքն՝ ս. Հոգվուդ ճշմարիտ շնորհը, զոր տվիր բժշկելու համար մեր նեխածությունը, ու ամեն շնորհներով՝ ինչպես ի հնումն՝ նույնպես ներկայիս՝ զարդարեցիր այս օրս. միևնույն կերպարանքով հարությունեդ վերջ երևցար առաքյալներուն Գալիլիայի մեջ. վասնզի անոնք որ ականատես չէին եղած այսօրվան հրաշքիդ՝ կասկածի մեջ ինկան, և մյուս անգամ զալստյանդ օրը նույն կերպարանքով պիտի երևիս անոնց՝ որոնք քեզ սիրեցին, որպեսզի նույն ողջույնը և նույն խաղաղությունը ընդունին քեզմե:

Եվ արդ, ո՛վ մեր Տերն ու Աստվածը, դուն որ բարիքներ կպարգևես և առատ ողորմություն կշնորհես, տո՛ւր հիմակ ալ վերադիտող քահանաներու՝ առանց նենգության, հստակ նայվածքով, սուրբ սիրտով, հաստատուն հավատքով ու աներկբա հույսով սպասավորել քու սրբարար սեղանիդ և հաշտարար ու մեղաքալիչ մարմնուդ և արյան հաղորդվիլ ու արժանապես հաղորդել զայն նորածնյալ քու ժողովուրդիդ, և սրբությանդ ու արդարությանդ հովվել քու հոտդ, զոր սուրբ արյունովդ գնեցիր: Դալար վայրերու մեջ բնակեցնել զայն և հանգստավետ ջուրերու մոտ սնուցանել:

Տեր իմ Հիսուս Քրիստոս, մի՛ նայիր իմ անարժանությանս, որ հիմա մեղապարտ անձովս ու ամոթալից երեսով կեցած եմ քու առջև: Դուն գիտես իմ հանցանքներս, դուն՝ որ կքննես սիրտերն ու երկամուկները, և ես իմ մեղքերու բազմությունը չեմ կրնար ծածկել քեզմե:

Կաղաչեմ քեզի, մարդասեր և քաղցր Տեր, ցույց տուր մեզի քու մարդասիրությունդ և օրվան շնորհիվ պարգևե՛ մեղաց թողություն, հոգեկան ու մարմնական զգաստություն և սրբություն ինձ և համայն ժողովրդյանս և բոլոր հավատացյալներուն՝ կենդանիներուն և հանգուցյալներուն:

Կաղաչեմ քեզի, Տեր բարերար, բարեխո-

ստությամբ անարատ ծնողիդ և Աստվածածնին և Հովհաննու Կարապետին և ս. Ստեփանոսի նախավկային և սուրբ սուրբյալներուն և երեք աշակերտներուդ, որոնք քեզ հետ էին սուրբ լերան վրա, և գլխավոր մարգարեներուն՝ Մովսեսին ու Եղիային և բոլոր սուրբ վկաներուդ, նաև ս. Հակոբ առաքյալին՝ Երուսաղեմի առաջին հայրապետին՝ օրհնե՛ք թու այս ժողովուրդդ, սուրբ անունդ փառաբանողները և ի բարին կատարե մեր խնդրվածները: Հաստատե կաթողիկե եկեղեցիդ հանդերձ իր ուխտով, անշարժ ու անվերջ պահելով զայն հակառակորդներեն: Ու անոր քահանայապետական դիրքն ու վարդապետական շնորհը՝ իր պայծառացյալ մանուկներով՝ սուրբ եկեղեցիիդ հաստատուն վեմին վրա հրաշանորոգ ու անաղարտ պահե ամեն երևելի ու աներևույթ փորձություններն: Եվ սուրբ ու պատվական խաչիդ զորությունը, որուն վրա արյունահոս գամվեցար անմեկնելի բնեռմով, պարսպալ պահե անոր հովանիին տակ բոլոր քեզ հավատացողները ըստ կարգի և ըստ աստիճանի. եպիսկոպոսները, երեցները, սարկավագները և համորեն ուխտը սուրբ եկեղեցիիդ և տո՛ր ամենուն բարեկարգ կյանքի փափագը:

Թագավորները, իշխանները և իրենց զորքերը ամրացո՛ւր սուրբ խաչիդ զորությունով, որպեսզի հաղթող ըլլան պատերազմներու մեջ և սուրբ ուխտիդ թշնամիները կարկեցո՛ւր և հնազանդեցուր անոնց ոտքերուն տակ:

Միանձն ճգնավորները պարսպալ պահե թշնամիին ամեն ծուղակներեն՝ մինչև վերջ անասան և անարատ վարքով:

Ամուսնացյալները սրբությամբ և արդարությամբ պահե, Տե՛ր, որպեսզի հոգևոր սիրով ապրին միմյանց հետ, ու անոնց գավակները թու երկյուղիդ և սիրույդ մեջ աճեցուր՝ զերծ պահելով զանոնք տղայական պատահարներէ:

Զգաստության հոգի շնորհե ծերերուն՝ որ հիշեն միշտ իրենց վախճանն ու աշխարհե (մոտալուտ) հրաժարումը:

Պահպանե ամենքը սուրբ խաչովդ և օրվան շնորհիվ, հեռավորներն ու մերձավորները և զանոնք՝ որ ծովու և ցամաքի վրա կճամփորդեն ու տեսակ տեսակ վտանգներու, ցավերու և նեղությանց մեջ կգտնվին:

Ծնորհե՛, Տե՛ր, գերյալներուն՝ դարձ, բանտարկյալներուն ու կապալներուն՝ արձակում, մեղքերու՝ լուծում, դեերու՝ հալածում և քրիստոնեից պատերազմներուն՝ հաղթություն:

Կարկե՛, Տե՛ր, հերձվածողներու քերամը, մարե՛ և լռեցուր օտար թշնամիներե առաջացած խռովությունները: Դիտապատ կործանե սուրբ եկեղեցիիդ վրա հարձակողները:

Պահե, ո՛վ Տե՛ր, թու այս բանավոր հոտը զազաններե, սողուններե, թունավոր ճճիներե, գլորումե, ընկղմումե, հրկիզությունե, ջրահեղձությունե, սառնամանիքներե, ավազակներե, խորշակե, ուժգին հովերե ու ամեն վնասակար տարրերե, քանզի բոլոր արարածները թու հրամանիդ կհնազանդին:

Օրհնե՛, Տե՛ր, ներկա տարիս և անոր պլտողները՝ անփորձ պահելով ամեն պատահարներե, և թու աջդ մեր վրա թող լինի տարվույս սկիզբեն մինչև վախճանը:

Տույց տո՛ւր, Տե՛ր, օրվան շնորհը մարդոց և անասուններու, կենդանիներու և անկենդանիներու վրա, ամպերու, օդին, բույսերու և տունկերու վրա ու անվնաս պահե զանոնք ամեն տեսակ աղետներե ու փորձանքներե, որոնք թու հրամանովդ կու գան մեր վրա:

Ծնորհե՛ որ սիրով ու արդարությամբ և խաղաղությամբ վարենք մեր կյանքը և ուղղափառ դավանությամբ փակենք մեր վախճանը:

Հիշե՛ նաև ննջեցյալները, որոնք ուղիղ խոստովանությամբ ավարտեցին իրենց կյանքը. շնորհե անոնց հանգիստ՝ արդարաց կայանին մեջ, և ջնջե՛ կամա և ակամա, գիտությանբ և անգիտությամբ գործած իրենց բոլոր հանցանքներուն մուրհակը:

Եվ թու հրաբորբոք գալստյանդ վերջին օրը արժանացո՛ւր ամենքս լուսեղեն ամպերու վրայեն թռչիլ թու առջևեդ, Տե՛ր, և սուրբերուդ հետ Վերին Սիոնի մեջ հանդիպելով քեզ՝ եռահյուսակ սրբաասությունը երգել քեզ և Հորդ և ամենասուրբ Հոգվույդ՝ անհատնում օրհնությամբ. Քեզ՝ որ օրհնյալ, գովյալ, բարեբանյալ և բարեհամբավյալ և առավելապես փառավորյալ ես երկնավորներեն և երկրավորներեն՝ այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

(«Սիոն», 1957 թ., № 6, էջ 144):